

ПРОЛАЗНИЦИ

РАДОВАН ЈОКИЋ

20. НОВЕМБАР – 14. ДЕЦЕМБАР 2024 • ГАЛЕРИЈА РТС, БЕОГРАД, ТАКОВСКА 10

РТС

САМИ У ГУЖВИ

Као академски сликар Радован Јокић је на уметничкој сцени присутан 30 година, међутим његова уметничка каријера траје много дуже. Почео је да слика одмах по завршетку средње школе, но без обзира на уметничке склоности определио се за другачији животни пут. Тек су га изузетно запажене самосталне изложбе у Немачкој учврстиле у одлуци да се посвети формалном образовању када завршава Академију уметности у Новом Саду и свој живот посвећује у целисти уметности.

У његовом сликарству одувек је било доминантно фигурацијско сликарство, али у једном распону крећући се од експресионистичких до реалистичних концепата. Реалистична фигурација, која је већ доста дуго заступљена у његовом раду, пружила му је највише могућности да истражује сложене аспекте људског искуства и друштва, док истовремено изазива публику да преиспита властиту перцепцију стварности. Он не копира фотографију или видео снимак, сцене на његовим сликама нису пуко подражавање стварности, већ представљају једну индивидуалну перспективу. Он даје своје виђење света тако што у сцене убацује предмете и

пределе који не припадају оригиналном снимку, мења, продубљује перспективу. Тако ствара нереалне просторе и од свакодневице ствара слику која се бави универзалним људским проблемима. Радња на Јокићевим сликама дешава се углавном ноћу, у амбијентима који игром светлости и сенки стварају једну мистичну атмосферу која лебди између романтике и меланхолије. Фигуре и возила у покрету, сјајна светла, светлеће рекламе стварају један покрет унутар слике који осликава унутарњи немир. То су усамљене индивидуе унутар ноћних сцена и осећамо њихову личну тескобу усред урбаног окружења. Приказујући ове једноставне тренутке из живота у једном естетском складу сведеног колорита Јокић истиче лепоту у баналним, често неприметним стварима. Међутим његове слике поред естетских носе и етичке поруке. Савршена женска тела као производи популарне културе у амбијенту нових достигнућа у различитим профитабилним индустријама представљају симболе савременог друштва, чиме се нарочито истиче моћ медија. Двојако значење посебно истичу речи које се појављују на његовим сликама у виду светлећих

ПОНОЋНИ ЕКСПРЕС, 2003.

300 SEC. TIŠINE - WEASEL, 2003.

реклама и натписа на одећи. Речи су називи и слогани познатих брендова или стихови из песама, и оне откривају значење саме слике, али се односе и на индустријализацију и потрошачко друштво. Користећи тако стратегију поп-арта, у своје слике сажима уметност и визуелне клишеје свакодневног окружења. Понекад се предмети на његовим сликама умножавају истичући тако комерцијализацију и масовну производњу која није заобишла ни уметност. Аутор тим поступком поставља питања о оригиналности и аутентичности уметности у свету преплављеном масовном производњом. Овај приступ изазива гледаоце да преиспитају вредности које сами придају различитим предметима. Умножавање стога, није само естетски избор, већ и филозофски коментар на друштво и његов однос према потрошњи и уметности. Јокић указује на тежњу човека да приписује велики значај предметима у окружењу, при чему фокус потраге базира на спољашњим стварима, не шватајући да је срећа, као и свака друга емоција, краткорочна и да се она никако не налази у предметима. А капитализам баш на то наводи човека, инсистирајући на обмани да се срећа када нестане може и мора купити. Због стављања акцента на погрешне ствари, док се оне важне губе из вида, овај друштвени контекст потрошачког друштва који нам намеће савремени начин живота генерише самоћу и усамљеност. Зато фигуре на његовим сликама не приказују збивања и догађаје већ своја егзистенцијална стања. Њих константно

прожима осећање страности. Овде није у питању ситуациона страност у којој би се особа која је осећа налазила у некој другој држави, другом граду, где не познаје никога или је у средини где нико не зна њен језик. У питању је једно дубље осећање егзистенцијалне страности, где се без обзира на ситуационе околности, актери на његовим сликама осећају страним. Јокић не залази у узроке таквих осећања, да ли је то физичка удаљеност, емоционална дистанца или недостатак дубоких веза. Свака особа има своју јединствену причу која је често претвара у утвару док пролази кроз неки непознат или кроз свој родни град. Он нас кроз своја дела суочава са том емоцијом усамљености и нуди нам прилику за интроспекцију. У тим тренуцима, посматрајући слике као секвенце из филмова, пажљиви посматрачи могу да открију више о себи, о својим интересовањима и жељама, све у циљу повезивања са собом, а затим и остваривања лакше и смисленије интеракције са другим људима. Зато је улога уметника у сваком друштву од суштинске важности, јер открива и приказује друштво самоме себи. У складу са том улогом уметност Радована Јокића не представља пуко огледало стварности иако можда тако делује, то је уметност која препознаје и рефлектује стање савременог човека и у својој тежњи да очува хуманост подстиче да свако од нас у свом микросвету ствара и креира бољи свет.

Славица Жарковић

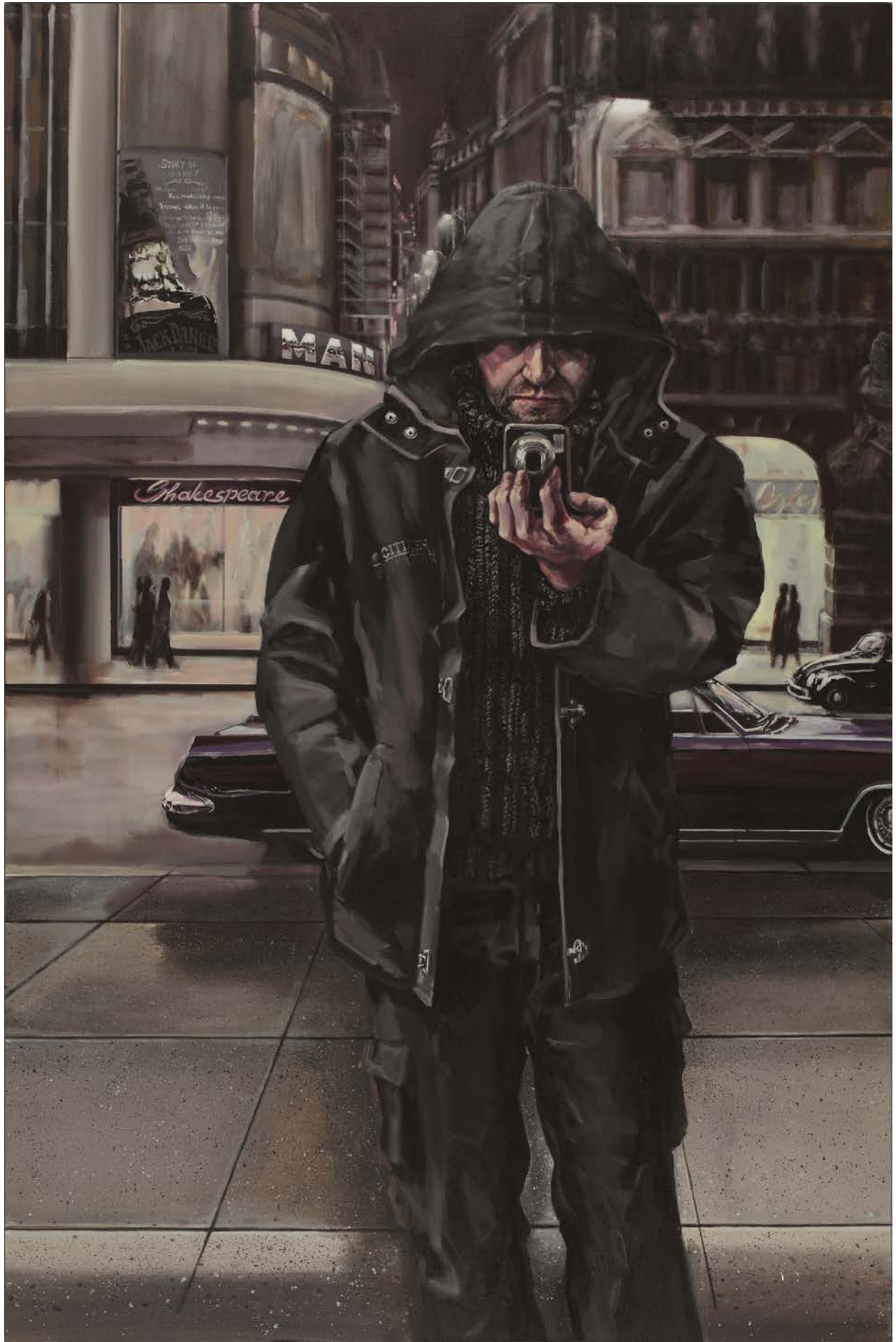
THE ONE, 2003.

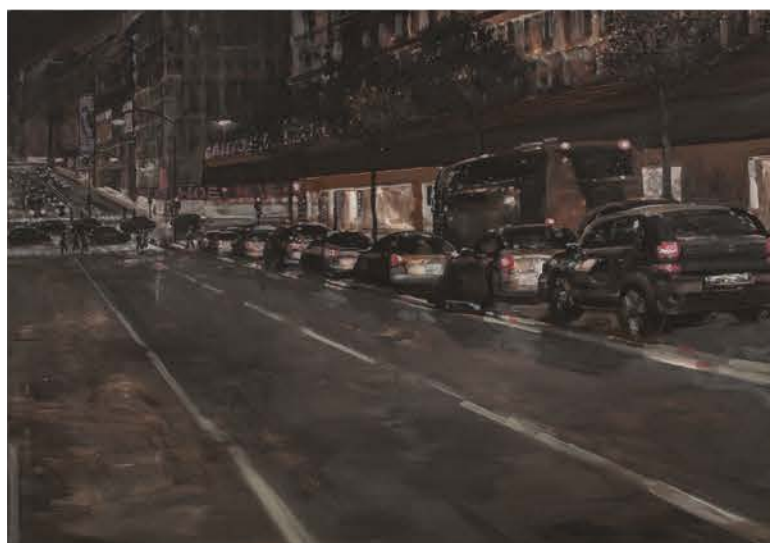
WHEN LOVE COMES TO TOWN, 2003.

ВЕРТИКАЛНИ ЛИМИТ, 2008.

CITIZEN, 2009.

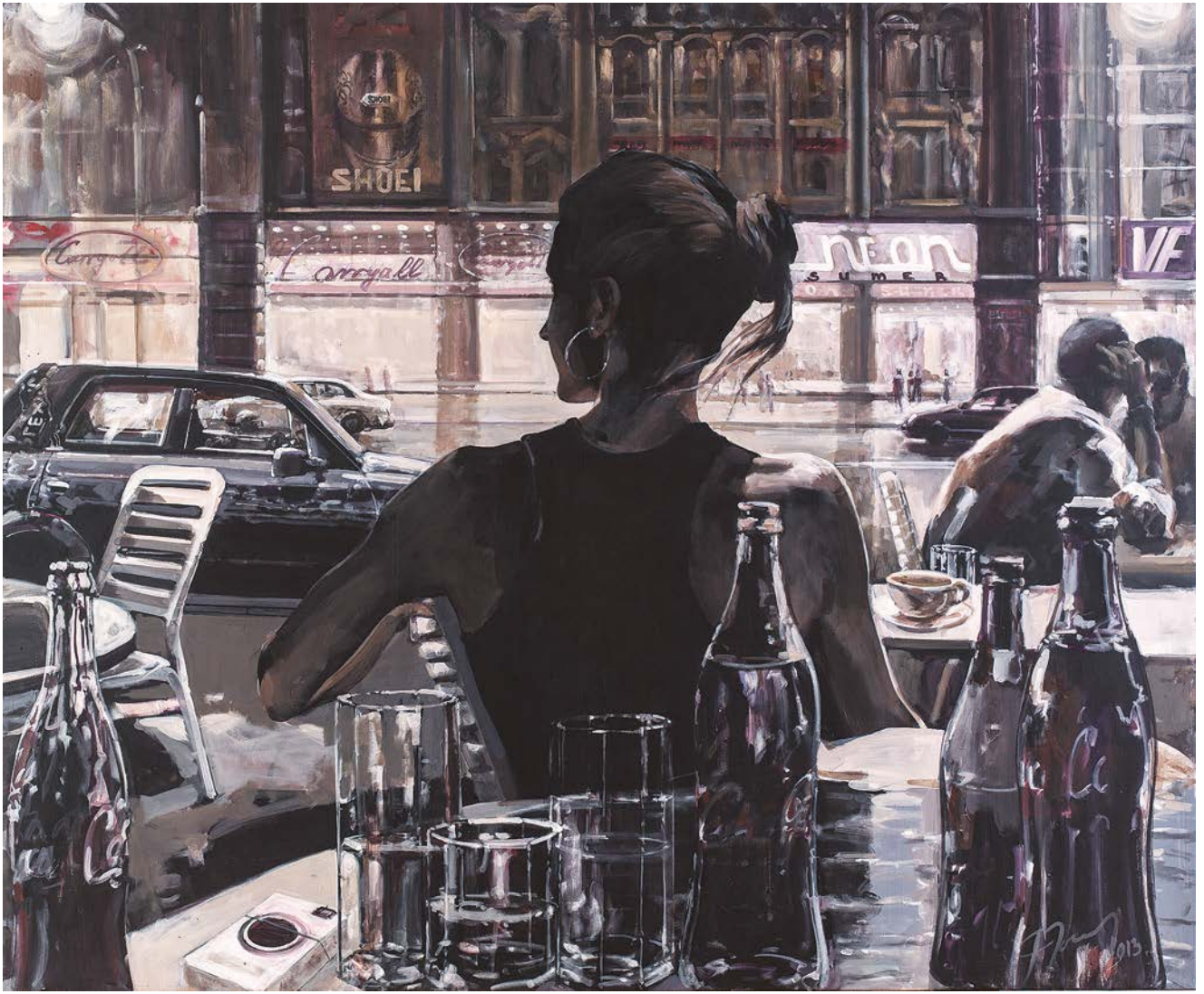

БЕЛИ ЛОВАЦ НА ЦРНОМ ПОЉУ, 2013.

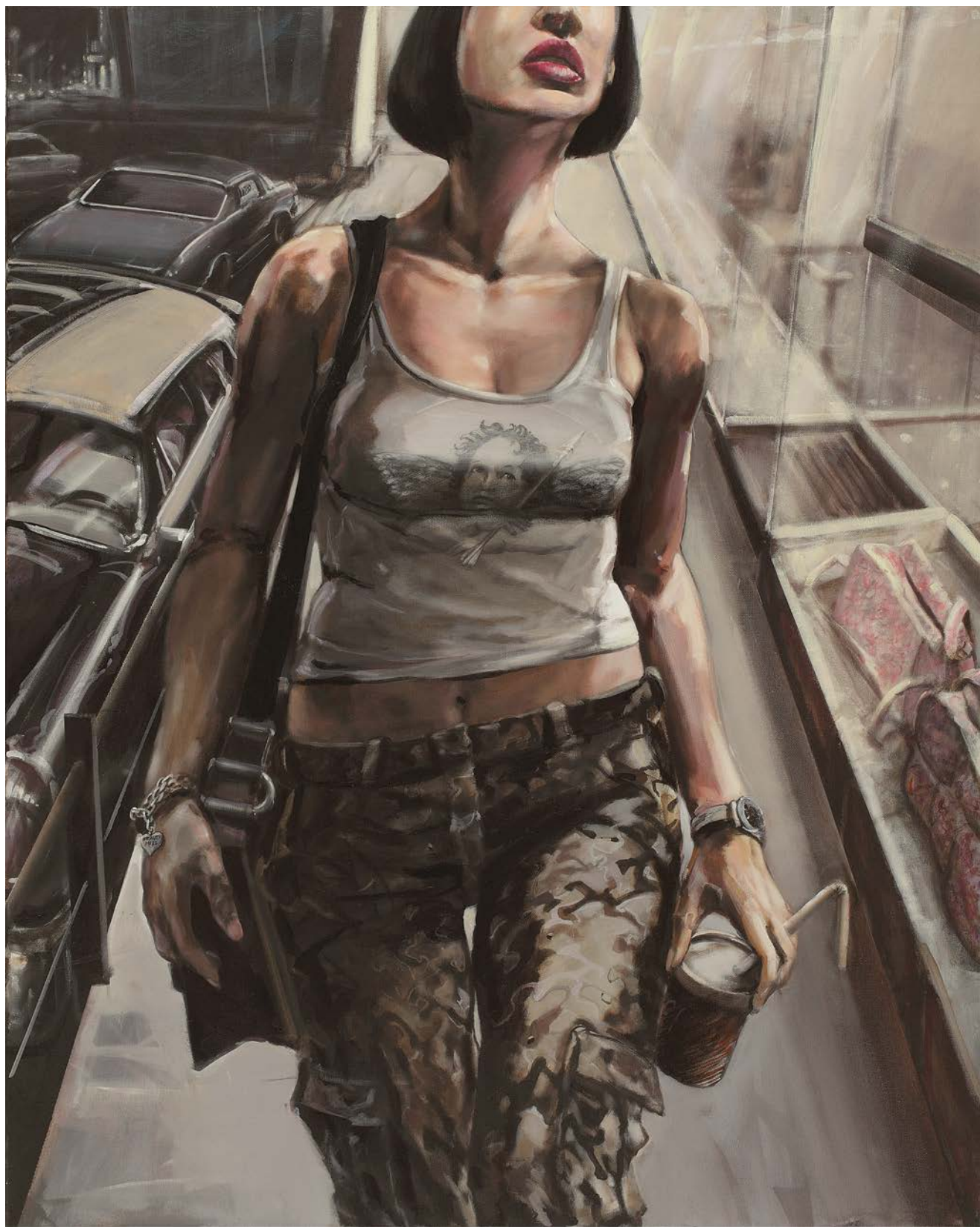

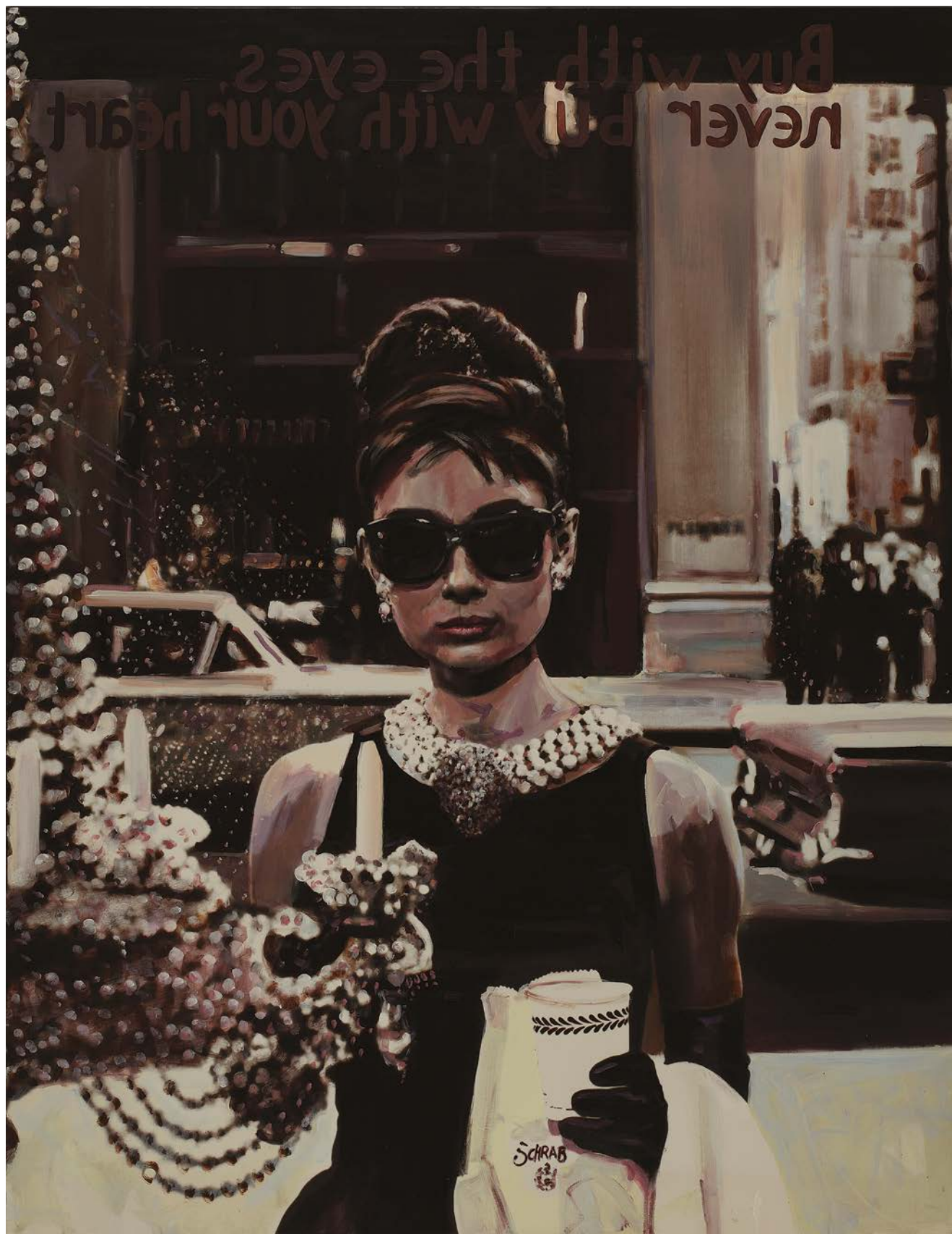
БЕЛИ АНЂЕО, 2003.

PARIS-ADA, 2003.

РАФАЕЛОВ АНЂЕО, 2008.

ДОРУЧАК, 2009.

WINTER TIME, 2003.

БЕЗ ИМЕНА, 2003.

Радован Јокић рођен је 4. октобра. 1962. године у Црвенки.

Основне академске студије (1991–1995. година)

Универзитет у Новом Саду, Академија уметности у Новом Саду

Дипломирани сликар – професор ликовне културе

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

1986. Нови Сад, Музеј Војводине

1988. Kaiserslautern, Deutschland, „Affiche d art“

1989. Hailderberg, Deutschland, Spiegel

1994. Београд Галерија Културног центра

1995. Врбас, Галерија Дома културе

1998. Кула, Галерија културног центра

1998. Свети Стефан, Милочер

2000. Бар, Галерија Културног центра

2000. Подгорица, Галерија Мост

2000. Суботица, Галерија Културног центра Свети Сава

2001. Кула, Галерија културног центра

2001. Врбас, Галерија Дома културе

2001. Paris, France, Galerie C internacional

2001. Paris, France, Galerie Archives 59

2002. Бечићи, Branswik

2002. Нови Сад, Мали ликовни салон

2003. Вршац, Хемофарм

2003. Нови Сад, Галерија УЛУВ-а

2003. Нови Сад, Галерија Војводанске банке

2003. Paris, France, Galerie France Koukeri

2004. St. Gallen, Swiss, Galerie Macelleria d arte

2004. Rorschach, Swiss

2004. Сомбор, Галерија културног центра

2004. Constance, Deutschland

2005. Нови Сад, Галерија Про Арте

2005. Мурска Собота, Словенија

2009. Нови Сад, Музеј савремене уметности Војводине

2009. Будва, Галерија Културног центра

2011. Краљево, Галерија Културног центра

2013. Нови Сад; Галерија Културног центра – ликовни салон

2016. Београд, Mikser House

2016. Нови Сад, Галерија Про Арте

2018. Подгорица, Галерија модерних уметности

2019. Берлин, Галерија Kolonie Wedding

Тренутно живи и ради у Новом Саду.

Email адреса: prolaznikmail@gmail.com

ИЗДАВАЧ ЈМУ Радио-телевизија Србије • ЗА ИЗДАВАЧА Драган Бујошевић, генерални директор РТС; Бранислав Кланшчек, председник Управног одбора РТС • САВЕТ РТС ЗА ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО проф. др Миливоје Павловић (председник), проф. др Марија Павловић, Зорица Шујица, Дејан Вукелић, проф. др Владислав Шћепановић, Маја Живановић • АУТОР ИЗЛОЖБЕ И ТЕКСТА Славица Жарковић • РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ БАШТИНА И КУЛТУРНА ПРОДУКЦИЈА РТС Александра Јелисавца • ОДГОВОРНИ УРЕДНИК ГАЛЕРИЈЕ РТС Петар Ђиновић • УРЕДНИК Ана-Марија Симоновић • ИЗВРШНИ ПРОДУЦЕНТ Јелка Гук Влатковић • ГРАФИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ Предраг М. Поповић • ШТАМПА Штампарија РТС • ТИРАЖ 500 • Београд, новембар 2024.

НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ: ДОБРА ГОДИНА ЗА АНДРОИДЕ, 2003.

PTC|3

@galerijarts

bastinarts

rts.rs